

Poslovni tjednik od 14. siječnja 2003. godine donosi i slijedeće:

«Beogradski trgovački lanac Delta neuobičajeno je dugo čekao odgovor Grada Ljubljane o gradnji hipermarketa. Kada je stigao, od pet ponuđenih lokacija odabrali su dvije, ali su obje u međuvremenu prodane.»

Tako to rade Slovenci. Tako to rade Srbi. Tržište za tržište. Naprosto trampa. U Hrvatskoj se ne vodi računa o trivijalnostima kao što je to tržište i njegova cijena. Slovencima ne pomaže obveza prema kojoj će na policama Mercatora biti 40% robe iz SRJ.

Razlog za zabrinutost u SRJ opravdano postoji. Naime suprerionija roba po kvaliteti i cijeni osvojiti će tržište što je uostalom i «filozofija» neoliberalizma. Daleko manje bi trebali biti zabrinuti Slovenci jer je konkurentnost srpske privrede neuporedivo manja. Osim toga Slovenci su poznati po odanosti slovenskim markama (što je sa aspekta nacionalnog gospodarstva sasvim opravdano). Ipak Slovenci pokušavaju – i uspjevaju – smanjiti rizik kada je to god moguće.

Sporazum će se postići na relaciji Beograda i Ljubljane i svi će biti zadovoljni jer će ostvariti bar dijelom svoje interese. Znakovito je, međutim, da se u Srbiji ne boje toliko hrvatske nazočnosti što pokazuje kako nismo ni regionalni igrači (sic!).

U Hrvatskoj je sve moguće pa je tako moguće i pokretanje stečajnog postupka nakon 2600 dana blokade žiro računa kao što se to dogodilo u slučaju Remontnog brodogradiliše u Šibeniku.